

„ÉN VAGYOK
AZ UT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.”

„SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.”

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok, reklamációk a szerkesztőséghez intézendők. — Editor's office: 8005 Holton Ave. Cleveland O.

KÉTFÉLE BÖLCSESSÉG.

„Micsoda köztetek bölcs és tudó?”

—
Mutassa meg az ő jó életéből az ő cselekedeteit, bölcsességnek szelidségével.

—
Hogyha a keserű irigység van bennetek és bosszankodás a ti szívetekben: ne dicsekedjétek és ne hazudjatok az igazság ellen.

—
Mert nem onnét felül származott bölcsesség ez, hanem földi, testi és ördögi.

—
Mert ahol az irigység van és a bosszankodás, ott háborúság és minden gonosz cselekedet van.

—
Amely bölcsesség pedig onnét felül van, először tiszta az, annak utána engedelmes, teljes könyörületességgel és jó gyümölcsökkel, ítélet tétel nélkül és tettség nélkül való.”

(Jakab apostol lev. 3-ik rész, 13—17. vers.)

* * *

Fenti szavak, melyek a szentírásból vétettek, határozottan

mondják, hogy kétféle bölcsesség van.

S e kettő közül az egyik van bennünk.

Vagy mennyei bölcsesség, vagy pokoli bölcsesség.

Az egyik tettetés nélkül való, a másik képmutató; s mert az elsőhöz hasonlóvá teszi magát, tehát a másiktól egyhamar meg nem különböztethető. Hanem a próbákban megismertetik és leálcáztatik. Csendes időben egyformának látszik, de a viharban egymásnak ellentétje. Az egyik kiállja a tüzet és még szebb lesz, a másik megolvad, megég, — semmivé válik.

E két bölcsesség közül melyik lakja belsődöt?

Te azt gondold, hogy a mennyei, de mikor jön reád a próba, akkor látják mások, hogy az pokoli.

* * *

Ime két tiszta üveg edényt teszlek eléd.

Az egyikben is víz van, a másikban is. Mindkettőnek vize igen tiszta.

Most az egyik edénybe kanalat dugok és a vizet jól felkavarom. A víz elkezd hullámozni, forogni, az edény oldalait nyaldossa és so káig háborog, de mindig tiszta ma

rad, miglen újból szépen lecsendesül.

Ezután beteszem a kanalat a másik edénybe és jól felkavarom.

Hát ime, mit tapasztaltok? — Azt, hogy a víz hamarosan igen csunya, zavaros és tisztátalan lesz, s még mikor lecsendesedik, akkor is még igen sokáig piszkos.

Mi lehet ennek oka? Csupán az, hogy az első edénynek nemcsak a vize, hanem a feneke is tiszta volt, ellenben a másik edény feneke telve volt aljjal, sárral, szeméttel.

Ha ezt az edényt sokáig nem érinti senki, a vízben levő piszok lassan leüllekszik a fenékre és a víz egészen tisztának látszik. De ha valaki fölkeveri, azonnal megzavarosodik.

Az a két üveg edény olyan, mint a két szív.

Mikor békeség, csend van, az egyik szívnek indulata hasonlóan látszik a másikhoz. Csendes, béketűrő, nyugodt és barátságos.

De most jön a próba.

Jön egy sértő beszéd, egy rágalom, egy pletyka vagy egy szidalom kívülről és fölkeveri a szív érzelmeit. Az érzelmek elkezdnek kavarni oda belül, de tisztán maradnak. Az isteni, testvéri és ellenségszeretet megmarad szennytelennek. A támadt hullá-

mokban nincs semmi piszok. Nem sokára lecsendesedik és minden jól van.

Ugyanolyan sértő beszéd, vagy sértő esemény bér a másik szívébe is, amelynek belsejét szintén felkavarja, s ime támad benne keserűség vagy harag, bosszankodás, bosszuvágy, itélettel és kárhoztatás.

Mi a magyarázata ennek, hogy a két szívben ilyen nagyon különböző állapotot idézett elő a próba?

Az, hogy az egyik szív megtisztított teljesen, a másikban pedig a szenny csak leülledett. Az egyik szív az Ur Jézust befogadta és helyet is ad számára mindenkor. A másik is befogadta, de csak ideig.

A próbákban tapasztaltatik ki a szív. A harcban és nem a békében. A méltatlanságok és igazságtalanságok hordozásában és nem a barátságnak kellemes árnyékában.

resztyén, aki, ha megsértik, az ő

Oly szép, oly kedves az a keszelid, bár talán reszkető és fájdalmas hangjával, de békességes szavával megmutatja, hogy tiszta víz van benne.

És oly szomorú dolog látni keresztény embert, aki, ha megsértik, az ő gyors, néha hirtelen válaszával, mérges beszédével elárulja, hogy eddigi bölcsessége csak tettettett, erőszakolt volt. Megcsalta maga magát.

Há ezt tapasztalod magadon. esdj mennyei bölcseségért, mert „...ha valaki közületek szükölkdik bölcsesség nélkül, kérje Isten től, ki adja azt mindenkinek bölcséggel, szemrevalóhányás nélkül és megadatik ő neki.” (Jakab ap. lev. 1. r., 5. v.)

Ha valaki minket felharagit vagy elkeserit, ne őt kárhoztassuk, hanem magunkat, hogy miért is tudunk elkeseredni, — mikor a mennyei Atyánk úgy is jól ismer minket és nem hagyja a mi igazságunkat elveszni, hanem ki hozza, mint a napfényt. Mi pedig emberektől való félelem miatt kárhoztattuk atyánkfiát és nem tettünk úgy, ahogy az Ur Jézus mondja. (Máté ev. 5. r., 44—48. vers.)

A GYŐZEDELMESSÉG, MINT FÖLTÉTEL...

—o—

“A ki győzedelmes léssen, együtt ültetem velem az én királyi székembe, mint én is győzedelmet vettem, és ülök az én atyámmal az ő királyi székében” (Jel. 3: 21.)

Istennek megváltott gyermeke, figyeld meg csak: mitől van függővé téve a te tulvilági boldogságod — a győzedelmességtől. Így tehát, ha te a Jézus társaságában akarod tölteni az örökkévalóságot, neked, mint győztesnek kell elhagynod e zürzavaros földi létet. Eszerint távolról se gondold arra, hogy elrejtse magad valami menhelyre abból a célból, hogy végig megmaradjas a hitéletben s így végül majd üdvözülhes. Ezen esetleges eljárásod nem vezetne biztos célhoz. Neked ki kell lépned a harctérre küzdeni szent elszántsággal az ellenségnek különneű csapataival.

Midőn meg lesz szívedben a nemes harci vágy, vigyázz, azt jól használd fel. Az ellenség száma bár nagy körülte, de pillants be csak bensődbe: nem-e jó volna legelőbb is saját magad ellen indítani egy kiméletlen hadjáratot. Hiszem, hogy megváltattál, de az is tény, hogy a Sátán mindig kész konkolyt szórni a tiszta rozs közé. Abban az esetben, ha az említett dolognak szükségét látod, ha épen nem is valami nagy mértékben, ne hallogasd megtenni erre nézve a kellő lépéseket. És míg magaddal nem számolsz, addig ne igen bátorkodj szembe szállni a külsőkkel, mert így már készen magadban hordanád romlásodat. Igen, nekünk le kell küzdeni előbb azt az ellenséget, mely bennünk van, vagy a melynek esetleg mi vagyunk vasmarkában. Ez pedig, ha létezik, különféle alakban szokot megnyilvánulni, mint pl. irigységben, haragban, sőt gondokban, hiúságban, főséviségben, pazarlásra való hajlamban stb.

Az embernek azonban maga ellen nehéznek látszik felvenni a harcot — az tény. De hagyjunk fel

a remegéssel; kezdjük meg küzdelmet és hívjuk segítségül a nagy Segítőt és meg fogjuk látni, hogy így, mint győzedelmek fogjuk elhagyni a csatatér.

A mondottak szerint tehát, ha látjuk, hogy még magunkkal kerülne bajunk, végezzük ezt minnél előbb, mert nagy felad vár reánk a másik téren is. A különféle kellemetlen körülmények szerint egészen csapatostól lépnek meg bennünket néha, éppen úgy, mintha összeesküdtek volna ellenünk. Némely szívet a anyagi körülmények s különösen a megélhetés felőli kérdésnek gondolata majdnem teljesen leteper. Isten segedelmével azonban itten is felülre kerülhet az ember. Továbbá megesik, hogy legkedvesebb barátunk ellenségünké válik vagy pedig a legkedvezőbbi hozzánk tartozó megtámad bennünket s hogy a világszámos esetben mit tesz velünk szemben, mondani sem szükséges. Hát ezekkel mit tegyünk? Ezeket is meg kell győznünk, de pedig arról, hogy mink szívének összes erejéből szeretjük őket. És könnyen megeshet, hogy midőn ők meg fognak győzödni arról, miszerint mi ellentüket is hajlandók volnának értök áldozni, ha ez által megtámnánk őket menteni az örökélek. nek ők közülök is többen a cső Megváltónk kereszt-zászála alá fognak csoportosulni és megfognak velünk küzdeni a nem sért, a jóért.

Meg kell még emlitenünk az ellenséges táborn, mely a tanítókból áll. Ezzel a csapattal szemben szintén meg kell állahelyünket a kedves Vezérünk vezetése és erősítése folytán. Ennek a seregnak egyik része karkarja forgatni a mi hatakat (Zsolt. 24. 8), szerető (Sám. 16), és a bünt el nem tűrő (1. K. hum 1: 2, 3). Istenünket az igazságszolgáltatási tulajdonságából. (Jer. 25: 14. Job 34: 12. Mát. 16: 27. Jer. 22: 12.) Sőt még a tulajdonképpeni igazságszolgáltatási eszközöket. (8: 12. Mát. 25: 41. Márk 9: 48. Jel. 20: 10, 15) is mint egakarják csavarni szentséges igazságos kezeiből. (Rus-

mi. — A másik több osztályu része ennek a tömegnek meg különöségekkal, ceremóniákkal és törvényekkel akar elaltatni minket (adv. stb.); holott azokat már Krisztus a keresztre vitte, azaz az üdvösségre nézve szenvedése által erőtlenné tette (Éfesz. 2: 15. Gal. 2: 16, 3: 13. Rom. 3: 20, 24.) De még azon szegény lelkeket is ilyesmivel akarják megterhelni, kik még mostan is különféle bűnök terhe alatt görnyednek. Elfelejtkeznek arról, hogy a bűn által megsebzett és összeroncolt léleknek kegyelemre, gyógy-irra és pihenésre van szüksége, mely kellékeket csak is az Üdvözítő adhat.

Ti, ujonnan született keresztyének, ragadjatok paizst és vivjatok a lángoló szeretetnek fegyverével minden igazságtalanság, ferdeség és minden káros hatású dolgok ellen. Harsogjátok a megmentő evangéliumot annak egy s iségében és valóságában, ahol csak tudjátok. Tetteitek pedig legyen megbízható pecsét minden szavatokon, hogy így "lássák a ti jó cselekedeteiket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat"; azaz, hogy még több hajótörést szenvedett és büntől üldözött lélek Jézusunkban feltálalhassa személyes megmentőjét; ebből aztán önként következik az, hogy ekképen Istenünk több lélektől magasztalva lesz az Ő szerelméért.

A harc föltétele a győzelemnek (ha nincs harc, győzelem se lehet), a győzelem meg a Krisztus társaságban való örökéletnek. De ez megelőzőleg is már sok áldással lehet ránk nézve. Ugyanis, ha az ember munkálkodik s küzd azért, ami jó és helyes, a szív és lélek nemesedik, finomodik és edződik. Ne habozzunk tehát tovább, ha esetleg eddig tettük is, hanem álljunk ki küzdő térre, így igy alkalmunk legyen győzelmesekké válni; azonban anélkül, aki már győzött, Jézus Krisztus nélkül ne tegyünk egy lépést sem, mert amilyen biztos, hogy vele győzünk, olyan biztos, hogy nélküle veszünk.

Majorcsák.

EGY KÜLÖNÖS VIZSGA.

—o—

Egy ifju jelentkezett a londoni missiotársulatnál, hogy őt a missio szolgálatba felvegyék. A társulat Wilks prédikátorhoz utasította, ki előtt vizsgát kellett tenni az ifjunak.

A prédikátor értesítette az ifjut, ki az ő hivatalától egy órányi rakot, hogy reggel pont 6 órakor jelentkezék a vizsgára. Az ifju megjelent pontosan, de három órahosszat kellett várakoznia. Végre megjelent a prédikátor, s az ifjuhoz szólva mondá: "Ön missionárus akar lenni ugyebár?"

"Igenis uram."

"Szereti ön az Ur Jézust?"

"Igen uram."

"Van önnek valami képzettsége?"

"Egy kevés"

"Jól van, én levizsgáztatom önt. Ki tudja betűzni e szót: macska?"

Az ifju elsudálkozott e furcsa kérdés felett egy kissé, de elhatározta, hogy felelni fog, hangosan elkezdett betűzni: "m-a-cs-k-a."

"Nagyon jól van" mondá a prédikátor, "most kérem betűzze ki nekem e szót: kutya."

Az ifju majdnem eltátotta a száját ezen kérdésre, de a prédikátor biztatá "csak bátran barátom, az előbb igen jól megfelelt."

Az ifju hozzáfogott a betűzéshez: k-u-ty-a."

"No most ifju barátom, számol ni fogunk. Mondja csak, mennyit tesz ki 2 szer kettő?"

Ez a kérdés kemény próbára tette a jövődöbéli missionárius türelmét, de azért nyugodtan megadta a kellő feleletet, mire elbocsátatott.

A prédikátor jelentése így hangzott: "Az ifjut a legmelegebben ajánlhatom. Egy egészen sajtásos vizsga alá vetettem, s mindenben megállotta a helyét. Önmegtágadását abban próbáltam ki, hogy igen korán beidézttem, s hagytam 3 óra hosszat várakozni. Alázatosságáról meggyőződtem, midőn olyan kérdéseket intézttem hozzá, melyek az ő büszkeségét hívták ki, de ő egészen nyugodtan betűzte ki e két egyszerű szót "kutya, macska", s

egész higgadtan fejtette meg, hogy 2 szer kettő négy. Egy kitűnő missionárius lesz belőle.

—o—

GYERMEKI BIZALOM.

—o—

New Yorkban egyik téli szakban egy embernél tartózkodott leánya gyermekeivel. Ezen idő alatt vörheny betegség ütött ki és az egyik kis leányt el kellett különíteni a többiektől. A nagypapa minden reggel, mielőtt üzletébe indult volna, a kis leányhoz ment, hogy tőle elbucsuzzék. Ilyen egyik alkalomkor kezét fogta az unoka és a szoba szegletébe vezette, ahol kis piskótákból (melyeken betűk voltak), a következő szavakat állította össze: "Nagypapa szeretnék egy dobozt festékekkel!" S anélkül, hogy egy szót szolt volna, oda mutatott ujjával. A nagypapa sem szolt semmit.

Mikor ismét visszatért a gyermekéhez, ez anélkül, hogy megkérdezte volna őt, vajjon teljesítette-e kívánságát, megint a szoba szegletébe vezette, aki újból ezt olvashatta az összerakott piskótákból: "Nagypapa, köszön a dobozt a festékekkel." Ez volt aztán a gyermeki bizalom! Mi hasonló módon közeledjünk a mi mennyei Atyánkhoz és nem fogunk megsegyenyülni gyermeki bizodalunkkal.

(Moody).

—o—

KERESZTYÉNEK ELŐRE!

—o—

Egy kedves része ez a bibliának, amely Mikeás proféta 6. részében van: a Mindenható Istennek mindig volt tiszta edényei minden időben. Mikeás a jó Isten szolgálja eszerint egy olyan edénye volt az Istennek, akinek az írásából és életéből tanulságot vehet a mi lelkünk. Először az Isten szeretete, az vette a multban előre az embert és a jelenben is az viszi. Mikeás őszinte szeretetével állt és élt, az Istennel szemben. Igazságot szerető és cselekvő ember volt, úgy szólván egy becsületes életet élt le az Istennel szemben. Az Is-

(Folytatás a 4-ik oldalon.)

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona

MEGJELENIK HAVONKINT EGYSZER.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 80 cent.

Subscription 80 cents per year.

Előfizetési pénzek a szerkesztő nevére küldendők.

A SZERKESZTŐ ROVATA.

—O—

— Petőfinck egy híres versében áll ez a mondat: "Itt az idő, most..." tovább nem akarom leírni. Itt az idő, a mi ígéreteink teljesítésére. A szövetségi pénztárt jól megtömve szeretné átadni a jelenlegi pénztárnok. A lap szerkesztője egy egészben befizetett alaptőkéről akar jelentést tenni (150 dollár), s egyetlen hátralékos előfizetőt sem akar azzal árnyékba helyezni, hogy: még nem fizetett. A missio társulat pénztárnoka is kerek arccal akar a jövőre konferencia elé állani. Mindez elsősorban a munkásoktól függ, s azután a mi jóakaratu szövetségi tagjainktól.

— Hol is lesz a konferencia? Nem egészen a "vad nyugaton" csak nyugaton. West Pullmanban. Ki ott a prédikátor? Balogh Ferenc. Van-e ki e nevet nem ismeri? Balogh testvér hívta össze 6 évvel ezelőtt az első konferenciát, a melyet még most is emlegetnek a kik ott voltak. Közülünk talán senki sem tud olyan ügyesen ünnepélyt rendezni, s rendezett ünnepélyt megköszönni, mint ő. Elképzelem, hogy milyen sok féle bizottságot mozgósít, hogy a konferencián jól érezzük magunkat. A diszitó bizottság, a vendéglátó bizottság, a konyha bizottság, az asztal terítő bizottság stb. stb., már valószínűleg mind munkában áll, valamennyi készíti a tervét, hogy mi vendégek majd jól érezzük magunkat az árnyas fák közé épített szép kápolnában, midőn "nyári vakációra" megyünk június vége felé oda a konferenciára.

— Ha West Pullmanban min-

dent megtesznek arra nézve, hogy nekünk kellemes konferencia legyen, akkor mi mindannyian igyekezzünk, hogy ott létünknek áldásos nyoma maradjon. Vigyük magunkkal az evangélium világosságát. Hagyjuk itthon minden személyes gyengeségeinket, s a legjobb énünkben mutatkozunk ott be. Munkakedv, türelem, egymás jogainak, s személyének megbecsülése, ezek a tulajdonságok arra fognak ösztönözni, hogy az azután következő szzejövetelünk igen kíváncsi legyen. Készüljünk a konferenciára!

— A fentiek megírásakor, még nem tudtunk arról, hogy rendes konferenciánkat egy rendkívüli konferencia előzi meg. Reméljük, hogy a Cleveandban tartandó rendkívüli előkészítési rendes konferenciánkat oly módon, hogy az emlékezetünkben fog maradni igen sokáig. Testvérek, küldjétek munkásaitokat a rendkívüli konferenciára!

—O—

KERESZTYÉNEK ELŐRE!

—O—

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

—O—

ten, az igaz Isten megtalálta benne az őszinteséget a lelki tisztaságot és az ő erejét s szent lelkét elrendezte az ő szívében, azért lehetett a jó Istennek egy edénye, amely tisztaságból állt ki és az ment keresztül a szíven és a nyelven, a melyet Isten jelentet, és amit kellett kikiáltani az emberiség részére. Kik voltak ezek? és milyen népek voltak ezek? Könnyelmű zsidók, gondatlan Izráelek, hálátlan népek, akik úgy elfelejtkeztek a Jehováról, hogy az a jó Isten a hosszútűrő atyánk nem tudta tűrni tovább és az ő szolgálival kikiáltatta, hogy Ő neki törvénykezése legyen az ő népével, és az Izráellel perel. És elkezdte Isten Mikeáson keresztül az ő szavait. Én népem mit vétettem én ellened? és miben voltam néked ártalmadra? tégy tudományt én ellenem! És Isten egy néhány dolgot felemlít a nép előtt. A jó Isten megmondotta ami volt az ő akarata az ő népével, az Izráellel, és meg-

állt, ki feleljen? Istennek erre megjegyzésére? Ki volt alkalmas, ki tudta úgy felfogni? kinek volt rendben a lelki élete? ki élt tisztán az Urral szemben? Lehet csak Mikeás volt a hallgatóságban és megjelent az Ur szavára és mondták, mivel menjek elébe az Urnak? mi módon alázam meg magamat a Felséges Isten előtt? Avagy egészen égő áldozatokkal menjek-e elébe? avagy esztendő borjukk-al-e? A népből keresztül ment az igaz Isten szerető intelme és egy vágy kelt fel utána, amely szívből jött, szívből fakadt és betelt az a kör avval a szóval: mivel menjek elébe az Urnak? Vajjon adjam-e elsőszülöttemet bűnömnek váltásáért? az én méhemnek gyümölcsét az én lelkem gonoszságának váltásáért? Amikor az Ur látta ezt az érzelmeket a férfiakban és a nőkben, és látta az Ur szolgálja Mikeás azt a sok áldozatot akarókat, ekkor felszólította őket és átadta nekik, hogy mit kíván tőlük az Isten, 8. vers Ő ember megmondotta neked az Isten mi legyen a jó, és mit kíván az Ur te tőled egyebet, hanem hogy igazságot cselekedjél. Szeresd az irgalmaságot és hogy megalázd magadat és hogy a te Isteneddel alázatosan jársz. Az Istennek az intelme soha se volt kárára az emberiségnek, ha lelkileg romlottak voltak is, de elfogadták és fellevenedtek, felfrisültek és igaz örömben részesültek a kegyelemből jövő örömben az Isten szeretetétől áthatva, a borjukat és a kosokat eladhatták és érte jövő értéket elhasználhatták, jó célokra fordíthatták. Kegyelmet Istennek szívbéli áldozattal elnyerhettek. Mi újtestamentumi népek, kiknek kezünkben van Istennek és a mi Urunk Jézusnak az intelmei, hogy élünk mi? Ha a mi életünket és a cselekedtünket le kell írni az Ur szolgájának egy jövődöbéli nép részére, a jövődöbéli nép tanulására nem-e azt írni fel a lap tetejére, a mit Mikeás írt, hogy hálátlan nép. A Krisztusi szép élet amelyről olvasunk és hallunk prédikációkból és érzünk gondolatunkban olyan édesnek tetszik a mi életünknek és olyan sokszor

Hálátlanok vagyunk az Ur könyö-
lő kegyelmével szemben. Hálát-
lanságunkat úgy tudjuk fölfedez-
ni bennünk, ha lelki életünket
vizsgálat alá helyezzük és ama-
benézünk.

Ha nem engedjük lelki háladat-
nem engedjük lelki háladatlan-
ságunk mellé testi ügyvédünket,
ha őszintén elutasítjuk és nála
nélkül ítéljük meg háladatlan-
ságunk mellé testi ügyvédün-
ket, ha őszintén elutasítjuk és ná-
la nélkül ítéljük meg háladatlan-
ságunkat, akkor nem elégszünk
meg lelki életünk jelenlegi álla-
potával, hanem igyekezünk elő-
szeretetével szemben nem fonyadt
szeretetet tanúsítani, hanem élt,
amelyet ő nevel.

ENGEDELMESSÉG.

Gusztáv Adolf, a híres svéd
király gyermekkorában alapos
katonai oktatásban részesült.
Egy alkalommal atyja a követke-
ző kérdést intézte hozzá:

“Mi az első és fő kötelessége
egy jó katonának?”

“Hogy a különféle fegyvereket
jól tudja használni” volt a felelet.

“Ez jó felelet volt, de valami
mást szerettem volna hallani.”

“A pontosság.”

“Ez is jó, de még mindig nem
az, amit én szeretnék hallani.”

“Hogy senkitől se féljen.”

“Feleleteiből látom, hogy jól
tanultál, de még nem találtad el
az igazit.”

A kis herceg azt gondolta,
hogy már mind elmondta egy jó
katona tulajdonságait, de miután
egy kevés ideig gondolkodott, ka-
tona állásba helyezkedett, s ke-
ményen válaszolá: “Hogy enge-
delmes legyen, felséges Uram!”

“Ez az igazi felelet” mondá a
királyi apa, “mert a ki nem tud
engedelmeskedni, az uralkodni
sem tud.”

MIT TUDUNK INDIÁRÓL.

Tudjuk azt, hogy 315 millió la-
kosa van, tehát több mint észak
és délamerikának, s afrikának
együttvéve.

Tudjuk azt, hogy lakosságának
egy harmada nem tud semmit sem
milyen keresztvénségről.

Missió közlemények.

RENDKIVÜLI KONFEREN- CIA.

Szövetkezetünk történetében
egy fontos fordulat előtt állunk.
Ugyanis szövetkezetünk részére
egyesületi jogot szereztünk,
mely sok előnyt fog nyújtani, s
melyre fejlődött szövetkezetünk-
nek már szüksége volt. A charter
igen sokfelére kiterjed, s alkalmat
nyújt nekünk arra, hogy a legne-
mesebb dolgokat törvényes uton
keresztül vigyük. Legközelebb az
iskolánk is saját épületébe kell,
hogy költözzék, s ha sikerül épü-
letet szereznünk, az a szövetke-
zet nevére fog iratni.

Charterünk értelmében külföl-
dön is szerezhethünk birtokokat,
kezelhetünk iskolákat, árvaháza-
kat, s más hasznos intézménye-
ket. Ki tudja, hogy nem-e fog al-
kalom adatni arra is, hogy régi
hazánkban is legyenek intézmé-
nyeink?

A charter birtokunkban van
már, csak most meg kell tennünk
a szükséges intézkedéseket, me-
lyek okvetlenül megkívánatnak
ilyen alkalmakkor. Meg kell vi-
tatnunk, s elfogadnunk egy olyan
alapszabálynak a szövegét, mely
a törvényes formáknak megfelel-
jen. Ez okból felkérem a szövet-
kezetünkhöz tartozó összes gyü-
lekezeteket, hogy munkásaikat
küldjék el mint képviselőket
**CLEVELANDBA ÁPRILIS 29-
ÉRE.** A rendkívüli konferencia a
nevezett napon reggel 8 órakor
veszi kezdetét imaórával.

Testvérek, ne ijedjete meg
ezen rendkívüli konferencia költ-
ségeitől, mert ez a rendes konfe-
renciának alkalmával valószínű-
leg meg fog térülni, ha máskép
nem, hát igyekeztünk mint törvé-
nyes testület, valamely vasutár-
sulattal összeköttetésbe lépni,
hogy a küldöttek részére kedvez-
ményes jegyet szerezzünk.

Összejövetelek főtárgya az
alapszabály szükségessé vált vál-
toztatása, de esetleg más fontos

tárgyaink is lehetnek, a melye-
ket valamely gyülekezet, vagy
szövetkezetünk valamelyik bizott-
sága terjeszt elő.

Akik otthon maradnak, imád-
kozzanak a küldöttekért

Testvéretek az Urban

Orosz István,

szöv. elnök.

NEW CASTLE, PA.

Énekeljete az Urnak és áldjá-
tok az ő nevét, hirdessétek min-
den napon az ő szabadítását.
Április 19-én két lélek, kiket az
Ur megszabadított, nagy örömmel
hrdették ezen szabadítást
azáltal, hogy az Urat követték a
szent keresztségben. Imaházunk
az utolsó helyig tele volt. Kérjük
az Urat, hogy áldja és erősítse
gyermekait mindenütt, hogy még
sokan találják boldogságukat ő
nála.

Schilling Péter.

NEW CASTLE, PA.

Nagy örömben részesültünk
december 14-én és január 25-én.
Két fiatal ember követte az Urat
a szent keresztségben. Az Ur áld-
ja és erősítse az ő gyermekeit.

Kinda Ferenc,

gyül. jegyző.

EGYBEKELESI ÜNNEPÉLY NEW CASTLE, PA.-BAN.

Április 4-én mindenki észre-
vehette, aki Imaházunk körül
járt, hogy ott valaminek nemso-
kára történnie kell. Ez meg is tör-
tént azon estén. Egy fiatal pár
hűséget és szeretetett fogadott
egymásnak.

Nyolc órakor megkezdődött az
istenitisztelet. Szép szavatok és
énekek hangzottak el. Prédikáto-
runk egy rövid beszédet tartott,
a melyben a házasság életnek isteni
eredetét és tisztességét kimutat-
ta. Zenekarunk is megtette köte-
lességét. A tisztelet után a pin-
cébe vonultunk, a hol egy bőven
terített asztal várt ránk. 11 óra-
kor véget ért az ünnepély.

Kinda Ferenc,

gyül. jegyző.

KERESZTSÉG ELYRIÁBAN.

—o—

Mi is nagy örömmel tudatjuk az Evangélium Hírnöke olvasóival, hogy az Ur itten is megszentelte az ő nyáját április 12-én, két megtért lélekkel. A keresztséget C. W. Johnson pásztor az elyriai baptista gyűl. prédikátora végezte, mivel Orosz testvér a clevelandi gyülekezet prédikátora nem jöhetett el. Az isteni tiszteleten nagyszámú hallgatóság vett részt, a melyben a mi barátaink is nagy érdeklődéssel szemlélték az előttük új dolgot, a bibliai keresztséget. A szertartás végezte alatt az orgona csendben játszott a "Közelebb hozzád Uram, mind közelebb" a keresztek egy 24 éves és egy 50 éves férfiú, az Ur nevelje az új plántákat az ő öröme.

Papp A.

HUSVÉTI ÖRÖM ALÁMERITÉSSEL, SCRANTON, PA.

—o—

A verőfényes tavaszi nap, a természet megújulását varázsolja elő. A tavaszt ékesíti a természet ekkor bájos és ragyogó öltönyével. A tavaszt és a viruló természetet gyémántkő gyanánt ékesíti. Azonban a szép és dicső hírnévű husvét, mert e kellemes ünnep, a Jézus Krisztus győzelmes feltámadását oly meglepő módon ecseteli, hogy a művész önkéntelenül is leteszi ecsetét és magát az eseményt hagyja beszélni. A természet újja születését s Krisztus fényes feltámadását a valóságnak megfelelően; még halandó ember képekben meg nem örökíthette.

Illuminálni (kiszínezni) megpróbálták, de az csak halvány fogalomnak a kifejezése.

De a Krisztusban újjászületett lényben, e hasonlat, csallhatatlannul reflektózik. Így mi, igen boldogok voltunk, midőn Jézus feltámadásának áldásaival elmélkedve, láthattuk, hogy az evangélium a kebleket új életre kelti és a kik elfogadták, Jézust a hűlám sirba is követték.

Az Ur áldja meg azon 3 ifjút, kik az élet hajnalán már Krisztus

ban feltámadtak. Az Ur segítse őket, nemes pályafutásukban.

A lelkek megmentése állandó imánkat képezi. Adja az Ur, hogy sok lélekről mondhassuk: megvan váltva a feltámadott Jézus vérében.

F.—n.

EVANGÉLIZÁLÁS ÉS KERESZTSÉG MARTINS FERRYBEN, OHIO.

—o—

Dicsőség és hála legyen a mi mennyei Atyánknak az ő kegyelméért, amely hozzánk oly nagy mértékben megnyilvánult.

Mi az ittlévő testvérekkel egyakarattal és fáradságot nem ismerve, munkálódunk, amióta megkezdettük itt az Urnak munkáját. És ime, a jó mennyei Atya az ő kegyelmét megmutatta.

Ismerte Urunkat, elhatároztuk a Joó Lajos testvér indítványozása folytán, hogy evangélizálni fogunk két héten át és pedig egy héten itt bent a városban és egy héten át Glens Runon. Ez alkalomra meghívtuk a homesteadi gyülekezet előjáróját: Stumpf Lajos testvért és megkértük a homesteadi testvéreket is, hogy legyenek szívesek és engedjék el őt. Az igaz, hogy Stumpf testvér nem olyan régen van ott és reá az ottani testvéreknek is igen nagy szükségük lett volna abban az időben is, amíg itt volt nálunk, de ők meghallgatták kérésünket és elengedték hozzánk.

A fent említett testvér megkezdett hozzánk február hó 9-én és még ugyan azon estén megkezdettük a munkát itt bent a városban. Dacára a rossz időjárásnak, — hála az Urnak — mégis volt szép számban látogatónk, nemcsak innen helyből, hanem a távolabb lévő Glens Runról is. Evangélizálásunk itt bent a városban 13-ig tartott és 16-ikán hétfőn megkezdhattuk Glens Runon. De a legnagyobb sajnálatunkra nem folytathattuk a munkát, mert közbe jött egy betegség, ami miatt lezáródott az iskolaépület, ahol szoktuk tartani az istentiszteleteket. És akkor kibéreltük az ugynevezett Union Hallt és ott tartottunk, de csak

egy este istentiszteletet, mert azután való napon lezártak a házat a difteria miatt. No, de a mi Istenünk munkája azért nem maradt félbe, hanem az meg lett engedve, hogy amely házban nem volt kiszégyezve a cédul tarthattunk összejöveteleket és mi ezt az alkalmakat felhasználva, tartottunk is. Voltak lelkek, akiket sem a cédulák, sem a betegség, sem a rossz idő vissza nem tarthattak attól, hogy az ő lelkük vágya szerint ne kövessék azt, akit már előbb megismertek, tudniillik Jézust.

Február hó 22-én délelőtt az első angol baptista templomban keresztség volt, amely alkalommal hét lélek vett részt a Jézus Krisztus által tanított és hagyott keresztségben és pedig négy férfi és három nő, egy Etnevilből, egy férj és feleség Martins Ferryből és két férj és feleség Glens Runról. Így tehát három házaspár és egy magányos férfi. Ő ugyan csak itt magányos, mert az ő családja otthon van az óhazában és ő most a legnagyobb boldogság és örömet közli a kedves családjával, akiket már ezelőtt hét évvel otthon hagyott és tudatja velük, hogy még sem hiába volt itt kint annyi ideig, mert megtalálta a legnagyobb kincset, amelyet nem ő keresett, hanem a kincs kereste őtet, amelyért legyen dicsőség a mindennek Urának, hogy ő keresi mindazokat, akik Őtet nem is keresik.

Most pedig kedves olvasó, akár testvérünk vagy az Urban, akár nem, de hogyha szereted Jézust, akkor te is imádkozzál velünk együtt azért, hogy az Isten, aki a bűnösök megváltásáért lebecsájtkozott a mennyből az ő szent fiát Jézust, részesítsen ugy téged, mint sok más bűnöst is az ő véghetetlen kegyelmében és hogy a mindenható Isten az ő kegyelmével segítsen meg bennünket itt, hogy még tovább munkálódva együtt, a mi Joó Lajos testvérünkkel, akit nekünk az Ur ide küldött és mink szeretettel vele együtt munkálódunk eddig és mi már is láthattuk a mi mennyei Atyánknak kegyelmét és áldását. Igaz, hogy jönnek néha akadályok utunkba, de mi nem az aka-

dályokra nézünk, hanem Jézusra és haladunk vele; reméljük pedig, hogy még több áldásában is fog minket részesíteni.

A keresztséget végezte Stumpf testvér, amely alkalomra megjelentek különböző helyekről barátaink és látogatóink, úgy 18—20 körül lehettek és a mi angol testvéreink ez alkalommal végtelenül örülve, szemlélték a legnagyobb csendben és meglepődéssel a hét fehér ruhást, amíg Urunk példájára alámerítkeztek; amelyet megelőzött egy harminc percig tartó prédikáció, amelyet szintén Stumpf testvér tartott magyar nyelven és Joó estvér átolmácsolta angol nyelvre.

Keresztség után összejöttünk a Joó testvér lakásán, és közös örömek között megebédeltünk.

Az esti istentisztelet alkalmával pedig következett a kézzátétel és ezt követte az urvacsora, amelyen az új testvérek is részt vettek.

ALÁMERÍTÉS WEST-PULLMANON.

Április 12-én, nagy örömek között ünnepeltük a mi Megváltónk dicső feltámadásának napját. A reggeli imaóráinktól kísérvé, az utolsó összejövetelünk végezetéig, az Ur Jézusunk dus áldásában elmélyedett és gyarapodott a mi szívrünk és lelkünk. A délutáni órákban a vasárnapi iskolánk adott egy szép és kellemes ünnepélyt. Este, az istentisztelet után keresztség volt, mely alkalommal 5 egyén, (két 10—14 év körüli vasárnapi iskolás leány, egy középkorú házaspár és egy idősebb nő) merítkezett alá az Ur Jézus példája szerint a hullámsírba. Imaházunk zsufolásig megtelt hallgatókkal, akik közt nagy számban idegenek voltak. Végezetül a gyülekezeti tagok az Ur asztalához járultak, amit még megelőzött a más vidékről érkezett testvér és az új tagok bevezetése, az utóbbiak ima, kézzátétellel.

Adjon az Ur sok erőt, hogy nevekedsenek az új plánták az ükertjében.

KERESZTSÉG CLEVELAND-BAN.

—o—

Husvét vasárnapján az Ur nagy örömben részesítette az amerikai debrecenben lakó népét. Az Ur feltámadásának emlékét ünneplő gyülekezet nem csak az év. predikálásából hallotta, hogy Jézus él, hanem élő bizonyságok is állottak és pedig fehér ruhákban, kik arról tettek bizonysgot, hogy Jézus él, mert az ő életüket megváltoztatta, őket a bünből kihozta, s az új életre feltámasztotta.

A keresztség este volt, melyet isteni tisztelet előzött meg. Az isteni tiszteletre oly nagy számmal jelentek meg hallgatóink, hogy a vasárnapi iskola termét is meg kellett nyitnunk, hogy helyet adhassunk. Orosz t. a gyülekezet prédikátora komoly igazságokat tartalmazó beszédet intézett a figyelmes hallgatóságához ezen igék alapján: "Feltámadott az Ur bizonynyal". A prédikáció befejeztével amíg a gyülekezet énekelt és imádkozott, Orosz t. átöltözködött s a keresztelek alkalomával használt ruhában ismét a szószékhez lépett, s meggyőző érvekkel bizonyította be, hogy az alámerítés a bibliai keresztségnek egyedüli helyes gyakorlati módja. Az alámerítést a nagy számú hallgatóság komoly figyelemmel szemlélte végig. Ezután jött a kézzátétel és az Urvacsora kiosztása. Mindez meglehetősen hosszú időt vett igénybe, mégis vendégeink nagy része csak akkor ment haza, midőn az egész gyülekezet széjjel oszlott.

Alámerítkezett három férfiú, kik közül az egyik a vasárnapi iskolánk tagja.

Az Ur tartsa meg őket az ő dicsőségére és országa építésére.

Egy jelenvolt.

A McKEESPORTI MÁRTÁK!

—o—

Kedves testvérnőim az Urban! Nem tudom elmulasztani, hogy örömeinket ne közöljem veletek, ha bár a nők hivatásuk csendben és sérényen dolgozni, s ezért nem is dicsekedni kívánok, hanem örömeinket közölni, mivel mi örömi-

ben és buben közösek vagyunk és ha dicsekszünk is, csak az Urban dicsekedjünk.

A mi örömrünk főképpen az, hogy a mi drága Megváltónknak szolgálhatunk. A múlt évben midőn ami női egyeletünk egy éves fennállását ünnepelte meg és melyre a megelőző néhány hétben már készültünk, s ami csekély tehetségünket felhasználva munkálkodtunk, és bár mi számban is csekélyek vagyunk (12)-en s ezek közül is nagyobb része meg van áldva az Urtól apró gyöngyökkel, melyeknek csiszolása igénybe venné minden idejüket, de azért amit tehettünk megtettük, és az áldás nem maradt el, sőt bő mértékben élveztük is, mert midőn átnéztük csekély apró munkáink gyümölcsét, örömmel tapasztaltuk, hogy az eredmény \$50.00, melyet leendő imaházunk alapjára fordítottunk, s ez annyira felbuzdított benünket, hogy egy újabb kis szolgálatba fogtunk; ugyanis ez év március hóban egy jó magyar vacsorát rendeztünk, amelyben az angolok is szép számmal részt vettek s nem kevésbé élveztek. Ez utóbbinak azonban kis akadályai voltak, mivel nincs rendes helyünk, de mi nem az akadályt néztük, hanem a mi Mesterünket, aki minden akadályt elgördít, mert az ásszonyok is, akik kora reggel mentek a sírhoz, ha a nagy kövekre gondoltak volna, hogy ki veszi el, nem jutottak volna oda elsőnek, hogy az örömhirt hallják. És el is gördült minden akadály és szép eredményt élveztünk ismét, mert a tiszta maradvány az 50.00 dollárt meghaladja, melyet ismét a mi leendő imaházunk felépítésére fordítottunk, mindezen áldásokért pedig legyen hála és köszönet a mi drága Megváltónknak.

Ime kedves testvérnőim ez volt a mi örömrünk, melyet óhajtottunk veletek közölni, de ezzel még munkánk nincs befejezve, csak megkezdve, és ha van valami jó gondolatotok amivel az Ur országát lehetne előremozdítani úgy közöljétek azt velünk is, melyet mi örömmel és köszönettel fogadunk. S kívánunk az Uról

szerető csüggedetlen szívet és lankadatlan kezeket.

Jäger Zsófiika.

ÜZENET A McKEESPORTI MÁRTÁKHOZ.

Mivelhogy „valami jó gondolatról” van szó, s a szerkesztőnek az a kötelessége, hogy jó gondolatokat termeljen, kérdem: Nem volna-e jó a női egyleteket egy szövetségbe összehozni, mely szövetség a szöv. konferenciák alkalmával ülésezne? Észmeccserét szeretnék indítani e tárgyról. A címetet mindenki tudja. Orosz.

A WEST PULLMANBAN TARTANDÓ RENDES KONFERENCIÁNK PROGRAMJA.

1. Szerdán este 7.30 junius 24-én munkásgyűlés.

2. Csütörtök reggel junius 25. 9—10 imaóra. Kelich t. vezetésével. Granite City.

3. Üdvözlő beszéd a helybeli prédikátor által. Válasz a konferencia elnöke által.

4. Konferencia megalakulása. Delegátusok névsor megállapítása. A program elfogadása.

5. Választások. Első és második jegyző. Első és második elnök. 12 órákor közös ebéd.

Délután:

6. Fél két órától két óráig imaóra G. Gogolyák t. vezetésével. Dayton, O.

7. Jelentések.

a) Szövetkezet és irodalmi pénztárnok Orosz István t.

b) Irodalmi bizottság: Balogh Ferenc.

c) Iskola izbottság L. L. Zboray.

d) A magyar baptisták külmiszió társulatáról. Stumpf Lajos.

e) Betegsegélyző egyesület. Orosz István.

f) Árvaház. Joo Ferenc.

8. 6 órákor közös vacsora.

9. 8 órákor evangelizálás vendég prédikátorok által.

10. Péntek reggel, junius 26. délelőtt 9—10 imaóra, Vank János vezetésével, Gary, Ind.

11. Jelentések a munkaföldekről.

12. Közös ének.

13. Előadás „A baptisták szá-

badsága társadalmi és a lelki élet terén”. Stumpf Lajos 11 óra 30 percig.

14. Tanácskozás az irodalom érdekében, bevezetve N. Dulity által. 11.30—12.

15. 12 órákor közös ebéd.

Délután:

16. Fél 2 órákor imaóra Joó Lajos vezetésével. Martins Ferry, Ohio.

17. Folytatás az irodalom érdekében 3 óráig.

18. Három órától fél négyig: „A misszió-társulat eredete és munkája az egész világon”. M. Fábián. Scranton, Pa.

19. Félnégytől négy óráig. „A vasárnapi iskola viszonya a gyülekezethez és értéke a gyülekezetben.” Gazsi István, Bridgeport, Conn.

20. Négytől félötig: hozzászólás a két tárgyhöz.

21. Fél öttől ötig: A prédikátor kiképzetése és annak fontossága. Bila Szilárd.

22. Husz perc hozzászólás.

23. 5 óra 20-tól 5 óra 45-ig: A keresztyén ifjúság nevelése. N. Dulity, New York, N. Y.

Hat órákor közös ebéd.

24. 8 órákor evangelizálás vendég prédikátorok által.

Szombat, junius 27. délelőtt.

25. 9—10. Imáóra: Vég Mihály, Detroit, Mich.

26. 10—11. Tanácskozás az iskola érdekében, bevezetve M. Fábián által.

27. 11—11.25-ig „A gyülekezetnek kötelessége a prédikátor iránt” Schilling Péter, New-Castle, Pa.

15 perc hozzászólás.

28. 11.40—12. „Anna Judson élete”. Mari Merreis.

12 órákor közös ebéd.

29. Fél két órától két óráig imaóra. Kovács Miklós, Philadelphia, Pa.

30. Két órától fél háromig: „A prédikátor fizetésére nézve”. L. L. Zboray. Husz perc hozzászólás.

31. A bizottság jelentése a jövő évi konferencia helyiségére és a konferencia határozata.

6 órákor közös vacsora.

Vasárnap, junius 28.

9—10. Imáóra Botka J. F. vezetésével.

10 órákor prédikáció, N. Dulity. Délután:

2 órákor vasárnapi iskola.

Este fél nyolc órákor prédikáció. Orosz István.

Hétfőn, junius 29-én, kirándulás.

Vegyes olvasmányok.

MI A GYERMEK? ÖRDÖG-E VAGY ANGYAL?

Vajjon kit ne érdekelne ezen kérdés, hiszen mindenféle gyermekekkel vagyunk körül véve. A ki erről többet akar tudni, az írjon Rev. L. Stumpf-hoz Homestead, Pa., s ő küldeni fog egy érdekes könyvet, amelyből még több hasznos dolgot is meg lehet tudni.

A HÁBORU.

Fogadott hazánkban meglehetősen nehéz időket élünk át most. Az ipari pangás egy vérengző háborúnak a következménye, mely sok sóhaj, szomorúságot idéz elő. Ezt most tetőzi a véres háború Mexikoval. Hivatalosan még nincs ugyan háború, de azért már folyt vér, s amint Taft volt elnök mondotta: „nem tudjuk, hogy hol végzünk”, mert a kezdet már megvan.

Ezen a misszióra is oly veszélyes időben buzgó imaórákat kell tartanunk szövetségünk egész területén, hogy a békességnek Istene változtassa országunk, s az egész emberiség javára a most fennforogó nehéz állapotokat. Egyszermind készüljünk el arra is, hogy ha az Ur próbára akarja tenni ez uton hitünket, kitartásunkat, a próba alatt beigazolhassuk azt, hogy keresztyénységünk nem a virágházi gyenge növényhez, hanem a libánus cédrusához hasonló.

A vasárnapi leckék sajnálatunkra a szerkesztő nagy elfoglaltsága miatt e számból kimaradtak.